

Program prac konserwatorskich

1. Zagospodarowanie terenu wykonać zgodnie z projektem architektury.
2. Remont nawierzchni winien być poprzedzony wcześniejszym wykonaniem prac polegających na robotach związanych z realizacją infrastruktury np. oświetlenia, prace kanalizacyjne itp. Prace budowlane przy nawierzchniach należy rozpocząć od rozbiórki istniejących nawierzchni betonowych, wykonaniem prac ziemnych (korytowanie, profilowanie) ustawieniem krawężników w wykonanym korycie, jeśli jest taka potrzeba, zastosowaniem dylatacji w obrębie budynku oraz co 10-15 m na powierzchni placu. Po robotach przygotowawczych należy wykonać pełną konstrukcję nawierzchni drogi oraz chodników według projektu branży drogowej. Ukształtować właściwie osie nawierzchni (spadki) i wykonać odprowadzenie wód gruntowych.
3. Proces usuwania zielonych nawarstwień biologicznych i innych pozostałości organicznych z wodoodpornych powierzchni mineralnych jak i naturalnych oraz zwalczania organizmów barwiących kamień typu glony i porosty prace konserwatorskie należy wykonać środkiem zawierającym estry metylowe hydrobenzoesanu w etanolu lub czwartorzędowe sole amonowe również w etanolu, np. Lechinicyda 246 1% w etanolu, lub Aseptina M w etanolu, lub Sterinol 10% w wodzie, o odczynie od 7pH do 8pH (w temperaturze 20 stopni Celsjusza), metoda natrysku lub pędzlowania. Po wysuszeniu, mechanicznie oczyścić powierzchnię drewna miękkimi szczotkami w celu usunięcia pozostałości po grzybach i glonach.
4. W miarę możliwości odzyskać kostkę granitową, przez doczyszczenie jej nawierzchni z zabrudzeń asfaltowych i cementowych. Jeżeli plamy asfaltowe nie da się usunąć, należy spróbować ociosać kamień i usunąć nawarstwienia mechanicznie lub przewrócić kostkę odwrotnie i przełożyć ją na nowo. Jeżeli obie powierzchnie będą znacznie zniszczone należy wymienić je na nowe wielkością dobraną do pozostałych.

Zalecenia

Zarówno ścieżki, jak i podjazdy są narażone na częste zabrudzenia. Zamiatanie i oczyszczanie ich za pomocą ogrodowego odkurzacza pozwala jedynie pozbyć się nieprzywierających zanieczyszczeń. Zacieki, błoto, ślady po substancjach chemicznych lub mikroorganizmy wymagają innych metod konserwacji.

Biały osad na powierzchni kostki betonowej świadczy o naturalnym wytrącaniu się związków soli z wapna. Mogą one samoistnie zniknąć po trzech latach od ułożenia. Można przyspieszyć ten proces dzięki regularnemu myciu podjazdu myjką ciśnieniową. Silny strumień ułatwi też usunięcie mchów często osadzających się w szczelinach między kostkami. Silniejsze zabrudzenia można spróbować zlikwidować szczotką ryżową i wodą z detergentem lub specjalistycznym środkiem do czyszczenia nawierzchni kamiennej. Mogą one być przeznaczone do usuwania plam z oleju. Oporne na czyszczenie ślady można usunąć metodą piaskowania lub szlifowania. Po oczyszczeniu dobrze jest zaimpregnować trakt środkiem specjalistycznym hydrofobowym (naturalny kamień nie wymaga impregnacji). Oprócz zapobiegania wnikania brudu, wzmacniają one odporność kostki na ścierania, mróz i naloty tworzone przez mikroorganizmy. Mogą one być bezbarwne lub w kolorze pogłębiającym efekt estetyczny kostki. Niektóre mają również cechy nablyszczające. Nakłada się je wałkiem, pędzlem lub metodą natryskową. Po impregnacji następne czyszczenie będzie dużo łatwiejsze. Zabieg ten wystarczy na pięć lat. Najmniej problemów jest z nawierzchnią wyłożoną granitem i bazaltem, ponieważ nie chłoną one brudu. Wystarczy je zamieść lub oczyścić myjką ciśnieniową. Za to między elementami kamiennymi często rozwijają się organizmy lub rosną chwasty. Drobne usunie silne ciśnienie wody, większe trzeba wypielić. Można też zastosować środek chemiczny przeciwko chwastom.

Autor:

Ilona Nałęcka - Czerniawska